



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 753 ²	Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω (Μαθ. 25,31-46) 10 Μαρτίου 2013 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τὸ θεῖο δικαστήριο

«Τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ...» (Μαθ. 25,31)

Η σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ποὺ ἀστράφτει καὶ βροντᾷ, μᾶς λέει, ὅτι **θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός**. Θὰ ἔρθῃ μὲ κάθε δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια. Θὰ τὸν συνοδεύουν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι. Ὅπως οἱ βασιλεῖς στὶς κοσμικὲς ἐμφανίσεις τους παρουσιάζονται μὲ στρατεύματα καὶ μὲ δόξα ἐπίγειο, ἔτσι καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων θὰ ἔρθῃ μὲ ὅλη τὴ δόξα τῆς μεγαλοπρεπειᾶς του. Σάλπιγξ ἀρχαγγελικὴ θὰ σαλπίσῃ, θ' ἀκουστῇ σὲ κάθε γωνία τῆς γῆς, καὶ οἱ τάφοι τῶν κεκοιμημένων θὰ ἀνοιχθοῦν. Ἐκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια ἄνθρωποι θὰ παρουσιαστοῦν ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματός του, γιὰ νὰ κριθοῦν.

Εἶνε παραμύθι αὐτά; Ἄν τὰ θεωρῆτε παραμύθι, διαγράψτε τὸν ἑαυτὸ σας ἀπὸ τὸν χριστιανισμό. Ἐὰν ὅμως εἶνε ἀλήθεια; Καὶ **εἶνε ἀλήθεια!** Εἶνε τόσο ἀλήθεια, ὅσο ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὑπάρχει ἥλιος, ὅτι ὑπάρχουν ἄστρα, ὅτι ὑπάρχεις ἐσύ, ὅτι αὔριο ξημερώνει Δευτέρα, ὅτι βρισκόμαστε ἐδῶ καὶ ὄχι σὲ κάποια ἄλλη πόλι. Ὅπως δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα, ἔτσι μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχη πίστις ἀπόλυτος, ὅτι θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός.

Ἦρθε μιὰ φορά. Καὶ θὰ ξαναέρθῃ, γιὰ **νὰ κρίνῃ** ἐμένα ποὺ σᾶς μιλῶ τὴν ὥρα αὐτῆ, κ' ἐσᾶς ποὺ μὲ ἀκοῦτε, καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρο.

Θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός. Καὶ τί θὰ κάνῃ; **Θὰ χωρίσῃ τὸν κόσμο**. Ὅμιλεῖ μὲ ἀπλῆ γλῶσσα στὴν παραβολὴ ὁ Κύριος. Ὅπως ὁ τσοπάνος τὸ βράδι στὴ στάνη, προτοῦ νὰ βάλῃ τὰ πρόβατα μέσα στὸ μαντρί, χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ γίδια· ὅπως ὁ γεωργὸς στὸ ἀλώνι χωρίζει

τὸ σιτάρι ἀπὸ τὸ ἄχυρο, καὶ τὸ μὲν ἄχυρο τὸ ρίχνει στὸ καμῖνι, τὸ δὲ σιτάρι τὸ φυλάει στὶς ἀποθήκες· καὶ ὅπως ὁ ψαρᾶς, ὅταν βγοῦν τὰ δίκτυα, ξεχωρίζει τὰ καλὰ ψάρια καὶ πετάει τὰ ἄχρηστα καὶ περιττά· κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ ὁ μέγας Ψαρᾶς καὶ ὁ μέγας Γεωργὸς καὶ ὁ μέγας Ποιμὴν τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Χριστός, θὰ χωρίσῃ, θὰ κάνῃ χωρισμό.

– Γιατί θὰ κάνῃ χωρισμό;

Γιατί ἐδῶ εἴμαστε ἀνακατεμένοι. Εἶνε ἀνακατεμένος ὁ κόσμος. Δὲν μπορεῖς νὰ ξέρῃς, ποιὸς εἶνε ὁ ἅγιος καὶ ποιὸς ὁ ἁμαρτωλός. Ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται ἅγιος, δὲν ἀποκλείεται μέσ' στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του νὰ ἔχῃ τὴ διαφθορά· κ' ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται ἁμαρτωλός, μπορεῖ νὰ εἶνε ἅγιος. Εἶνε σκοτεινὰ τὰ πράγματα ἐδῶ. Κακοῦργοι εἶνε ἐλεύθεροι, καὶ οἱ ἁθῶοι εἶνε στὶς φυλακές. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη εἶνε ἀραχνόπανο, ποὺ πιάνει μόνο τὰ μυιγάκια, ἐνῶ οἱ μεγάλες σφήκες τρυποῦν τὸ ἀραχνόπανο καὶ φεύγουν· ἔτσι συχνὰ τὰ φτωχαδάκια εἶνε στὶς φυλακές, ἐνῶ οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ μένουν ἀσύλληπτοι.

Σήμερα **δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη ἐπὶ τῆς γῆς**· σκιὰ μόνο δικαιοσύνης ἔχουμε. Ὅχι διότι δὲν ὑπάρχουν δικασταί, ἀλλὰ διότι δὲν ὑπάρχουν μάρτυρες. Ἀπὸ τοὺς ἑκατὸ μάρτυρες οἱ ἐνενηνταεννιά λένε ψέματα. Παλαμίζουν τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ ἔτσι ὁ Βαραββᾶς ἐλευθερώνεται ἐνῶ ὁ Χριστὸς σταυρώνεται ἐκ νέου. Δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη. «**Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς**» (Ἠσ. 26,9).

Ἄκριβῶς λοιπὸν διότι δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη, καὶ οἱ κακοῦργοι περπατοῦν ἐλεύθεροι καὶ στεγάζονται στὰ μέγαρά τους καὶ ἔχουν καταθέσεις καὶ ὀργιάζουν, ἀκριβῶς γι' αὐτὸ **εἶνε ἀνάγκη**, ἀφοῦ ὑπάρχει Θεός, νὰ ὀρίσῃ

μιὰ μέρα κατὰ τὴν ὁποία θὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι καὶ θὰ βραβευθοῦν οἱ ἀθῶοι.

Ναί, θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός, γιὰ νὰ κάνῃ τὸ χωρισμό. Διότι, ὅπως εἶπα, ὁ κόσμος εἶνε ἀνακατεμένος. **Μέσα στοῦ ἴδιου σπίτι ὁ Χριστός καὶ ὑμνεῖται καὶ βλασφημεῖται.** Μέσα στοῦ ἴδιου σπίτι ὁ ἄντρας εἶνε ἄπιστος καὶ ἄθεος, ἡ γυναίκα εἶνε πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη· ὁ πατέρας πιστεύει, τὰ παιδιά δὲν πιστεύουν. Μέσα στοῦ ἴδιου σπίτι ἀγιότης καὶ διαφθορά, φῶς καὶ σκοτάδι. Ἀνακατεμένος ὁ κόσμος.

Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε αὐτὴ τὴν κατάστασι, μὲ τὸ διαζύγιο; Ὁχι. Νὰ πᾶμε στὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια; Ὁχι. Ἀνακατεμένοι θὰ εἴμαστε, δίκαιοι καὶ ἀμαρτωλοί, πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, βλάσφημοι καὶ εὐλαβεῖς. Ἀλλὰ κάποτε **θὰ πέσῃ κόσκινο**, κόσκινο μεγάλο. Θὰ κοσκινιστῇ ὁ κόσμος. Καὶ κόσκινο εἶνε ἡ μέλλουσα κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις.

Θὰ σᾶς φέρω ἄλλο ἓνα παράδειγμα. Τώρα τὸ χειμῶνα τὸ χιόνι τὰ σκεπάζει ὅλα. Σκεπάζει καὶ πρασινάδες καὶ βόθρους, καὶ λουλούδια καὶ ἀγκάθια, καὶ βουνὰ καὶ λαγκάδια· ὅλα φαίνονται ἄσπρα. Ἔτσι εἶνε καὶ ὁ κόσμος αὐτός. Ἀλλὰ ὅταν βγῇ ὁ ἥλιος, ὅταν θερμάνουν οἱ ἀκτίνες του καὶ λειώσῃ τὸ χιόνι, τότε τὰ λουλούδια φαίνονται· καὶ ἡ κοπριά, ποὺ φαινόταν ἀπ' ἔξω καθαρὴ, ξεσκεπάζεται. Ἔτσι ὅταν ἔρθῃ ὁ Χριστός, ὁ «ἥλιος τῆς δικαιοσύνης», θὰ ρίξῃ τὶς θερμαντικὰς του ἀκτίνες, θὰ διαλυθοῦν τὰ χιόνια καὶ θὰ παρουσιαστῇ ὁ καθένας ὅπως εἶνε· ἡ κοπριά κοπριά, καὶ τὰ λουλούδια λουλούδια. Τότε **θὰ λάμψῃ ἡ ἀλήθεια.**

Θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός! Ἐγώ, ἀγαπητοί μου, τρέμω τὴν κόλασι. Ἐσεῖς θὰ εἴστε δίκαιοι καὶ δὲν φοβᾶστε. Ἐγώ εἶμαι ἀμαρτωλός, καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ ἤθελα νὰ ὑπάρχῃ κόλασι. Ὑπάρχει ὅμως. Ὅπως εἶνε βέβαιο ὅτι ὑπάρχει σκοτάδι, ἔτσι **ὑπάρχει καὶ κόλασι.** Ὡ ἀδελφοί μου, δὲν τρέμετε;

—Καὶ πότε θὰ γίνῃ ἡ μέλλουσα κρίσις;

Πότε θὰ γίνῃ; Ἐμένα ρωτᾶτε; Μόνο οἱ χιλιασταὶ ὀρίζουν κάθε φορὰ ἡμερομηνίες. Πέντε φορὲς ἔχουν ὀρίσει μέχρι τώρα τὸ μέρος τὸ μῆνα καὶ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός, καὶ πέντε φορὲς διαψεύσθησαν. Ἡ **ἡμέρα τῆς δευτέρας παρουσίας εἶνε ἄγνωστη**, ὅπως ἄγνωστη εἶνε καὶ ἡ ὥρα ποὺ θὰ πεθάνουμε. Ὅπως ὁ κλέφτης δὲν ὀρίζει ἡμέρα καὶ ὥρα ποὺ θὰ μπῇ στοῦ ξένο σπίτι, κατὰ παρόμοιο τρόπο, «ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί» (Α' Θεσ. 5,2), θὰ ἔρθῃ ὁ Κύριος καὶ θὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἐὰν ὑποθέσουμε, ὅτι σᾶς καλοῦν νὰ δικαστῆτε, κι ἀπὸ τὴ δίκη αὐτὴ ἐξαρτῶνται ὑψιστα συμφέροντά σας, ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατός σας, τί θὰ κάνετε; **Θὰ μείνετε ἀδιάφοροι;** Ὁχι βέβαια. Θὰ προετοιμαστῆτε. Θὰ φροντίσετε νὰ βρῆτε τὸν καλύτερο δικηγόρο, θὰ τὸν πληρώσετε ἀκριβὰ γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ὑπόθεσί σας, θὰ βρῆτε καὶ μάρτυρες ὑπερασπίσεως.

Σήμερα λοιπὸν μᾶς στέλνει κλῆσι γιὰ δικαστήριον ὁ Χριστός. Πολλὲς φορὲς μᾶς τὴν ἔστειλε. Τόσες φορὲς ὅσα εἶνε καὶ τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας. Καὶ μᾶς λέει· Θὰ ἔρθῃ μέρα ποὺ θὰ δικαστῆτε, καὶ θὰ σᾶς δικάσῃ ὁ Ἐσταυρωμένος... Ἐμεῖς ὅμως ἀδιαφοροῦμε. Ἄς φροντίσουμε λοιπὸν ἀπὸ τώρα νὰ βροῦμε δικηγόρο. Ὁχι δικηγόρο τῆς γῆς. Νὰ βροῦμε μάρτυρες ὑπερασπίσεως γιὰ τὴν φοβερὰ ἡμέρα τῆς δίκης. Καὶ **μάρτυρες ὑπερασπίσεως, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὰ καλὰ ἔργα.**

Ποιά εἶνε τὰ καλὰ ἔργα; Μᾶς τὰ εἶπε ὁ Κύριος. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα θὰ δικάσῃ μὲ βάσι μία μόνο ἐντολή, τὴν κορυφαία **ἐντολή τῆς ἀγάπης**, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλες τὶς ἄλλες ἐντολές, μικρὲς καὶ μεγάλες. Θὰ πῇ· «Πείνασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ πιῶ, στὴ φυλακὴ ἤμουν καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε, γυμνὸς ἤμουν καὶ μὲ ντύσατε, ἄρρωστος ἤμουν καὶ ἤρθατε νὰ μὲ δῆτε» (Ματθ. 25,35-36). Αὐτὰ θὰ πῇ ὁ Κύριος.

Λοιπὸν, ἄς ποῦμε κ' ἐμεῖς σήμερα μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας ἓνα ἠρωικὸ **ἄλτ! στὴν ἀμαρτία.** Ἄλτ στὴν πορνεία, ἄλτ στὴ μοιχεία, ἄλτ στὴ βλασφημία, ἄλτ σὲ κάθε κακό. Καὶ μὲ τὰ ὅπλα τῆς πίστεως καὶ τῆς προσευχῆς νὰ προσπαθήσουμε ἀπ' ἑδῶ κ' ἐμπρὸς νὰ κάνουμε τὸ καλὸ καὶ μόνο τὸ καλὸ. Διότι μόνο τὰ καλὰ ἔργα θὰ εἶνε οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως κατὰ τὴν φοβερὰ ἐκείνη ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Εὔχομαι, ἀδελφοί μου, οὔτε μικρὸ παιδί οὔτε ἀσπρομάλλης γέρος οὔτε ἀγράμματος οὔτε ἐπιστήμονας, κανεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ μὴν ἀκούσῃ τὴν φοβερὰ φωνὴ τοῦ δικαίου Κριτοῦ «*Πορεύεσθε ἀπὸ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ*» (Ἐ.ἀ. 25,41)· ἀλλὰ ὅλοι μας, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ν' ἀκούσουμε τὴν γλυκυτάτη φωνὴ του νὰ μᾶς καλῇ «*Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου*» (Ἐ.ἀ. 25,34)· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**